

Sv. Anton na Pohorju. Strmčnik Franc, p. d. Pečnikov, se je odpravil na Pernice, da bi se z nevesto pogovoril zastran oklicev in poroke, pa ga je nevesta zaman čakala, kajti med tem je k Francetu pristopila druga nevesta — bila smrt ter ga povabila na svatbo k Sv. Antonu na pokopališče. Dne 16. februarja smo pokopali tega pridnega, varčnega fanta ob obilni udeležbi znancev in stanovskih tovarišev-tesarjev. Dobro pripravljeno snir si je še zaželel, da ga ponesejo k Sv. Antonu njegovi tovariš-tesarji. Žal je bila ravno tisti dan taka snežna burja, da so morali rajnega po pohorski navadi zapeljati z žlefi in cerkvi. — Vse preostale žalujejo naj tolaži Bog, Francetu pa naj da večni pokoj!

Jarenina. Zopet so se zredile vrste naših župljanov. Pred enim tednom smo pokopali 30 letnega kmeta Jančič Franca iz Gačnika, ki je umrl na posledicah naše kuge — jetike. Dve njegovi starejši sestri, ki sta obe že bili poročeni, sta umrli na jetiki, zdaj je umrl tretji, živi le še ena sestra, kateri pa želimo, da bi ji ta bolezen prizanesla. Oče omenjenih je bil zavečen in odločen narodni borec za časa naših narodnostnih bojev ter je v vseh naših organizacijah uspešno deloval. Sin, ki smo ga pred tednom pokopali, pa je bil svoj čas, ko je bil še zdrav, vnet cerkveni pevec. — Dne 17. februarja pa smo pokopali 45 letnega Kosedler Franca, ki je umrl na posledicah kositne jetike, katere se je nalezil v vojni. Že več let je bil priklenjen na posteljo, sedaj ga je smrt rešila trpljenja. — Obema večni mir, žalujočim pa naše sožalje!

Sv. Jurij v Slov. gorah. Bela žena se pri nas prav pogosto oglašala. V tem letu jih je umrlo že 11, med temi sedem otrok. Dne 4. februarja je zamahnila s svojo koso po trpinkih posestnici Gradin Franciški, ki je umrla v 73. letu starosti. 11 let je bila priklenjena na bolniško posteljo; večkrat previdena s sv. zakramenti je Bogu vdano prenašala svoje trpljenje. Pogreb se je vršil prvo nedeljo februarja ob veliki udeležbi. Pevec so ji zapeli žalostinke doma in ob grobu. Naj počiva v miru, žalujočemu možu in ostalim pa naše sožalje!

Vitanje. Milo so zadoneli vitanjski zvonovi 12. februarja in naznanili žalostno vest, da je

lepo previdena s sv. zakramenti umrla mlada gospodinja kot žrtev materinstva, šele pet let poročena in 23 let stara, iz ugledne Hrovačeve hiše zapustila skrbnega, mladega moža in troje ljubljenih otročičev, od katerih se je zelo težko ločila. Zapustila je tudi svoje starše, brate in sestro. Draga Mimika, želela si si ljubega zdravja in iskala pomoči pri zdravniku, a vsaka pomoč je bila zaman. Priljubljena si bila pri vseh, zato smo Ti v zelo obilnem številu izkazali čast na zadnji poti. Počivaj v miru! — Žalujejo naj tolaži Bog!

Podložje pri Ptujski cesti. 12. februarja se je napotila v bližnji gozd nabirat dračje 78 letna Galun Ana. Kakor domnevajo, je vsled starostne slabosti in poledice po nesrečnem naključju padla ob hribovni jarek in pri tem dobila na telesu hude udarce, radi katerih je 14. februarja ob 15 v Gospodu zaspala. Pokojnica je bila Marijina družbenica in je redno zahajala v cerkev. Na zadnji poti so jo spremljale poleg obilnega ljudstva članice Marijine družbe, ki so ji zapele tudi žalostinke v slovo. Bog ji naj bo plačnik za vsa njena dobra dela! Naj počiva v miru — obitelji in ostalim žalujočim naše sožalje! — Niso se prenehali zvoniti gorski zvonovi, že smo spet slišali tužno vest, da je danec naokrog znani posestnik Kopač Franc v 66. letu starosti, iz Podložja, zatnil po dolgi boleznici. Rajni je bil dober krščanski mož in vrl gospodar, ki nam bo ostal v trajnem spominu. Naj počiva v miru — žalujočim pa naše sožalje!

Nova cerkev. Dne 12. februarja s o položili k večnemu počitku v 80. letu Pintar Martina, p. d. starega Viničarja. Mož je bil zelo dober gospodar, mnogoletni občernik in občan svetovalec. Bil je tudi član gradbenega odbora za novo šolo. Rajnik je bil mož katoliškega mišljenja in naračnik naših hiš. Kakor je bil zvest materinemu jeziku, tako je bil zvest tudi verskim načelom. Neštetim otrokom je bil Viničar boter pri krstu in pri pogrebu. Pri pogrebu ga je spremljalo veliko število rodnikov, prijateljev in znancev. Častno spravo mu je dala domača gasilska četa. Cerkev zbor mu je razel tri žalostinke v slovo. V slovo mu je spregovoril pastoralne besede domači g. kanonik. Bog daj blagemu in dobremu možu večni mir in pokoj!

Pojčane. Nne 20. februarja je umrla Kolarjeva mama Podbočem v starosti 82 let. Ugledni katoliški rodbini želimo iskreno sožalje, rajni pa naj sveti večna luč!

Makole. Naj se tudi »Slov. gospodar« spomni rajnega Novak Lovreta iz Struga, ki je umrl 5. februarja. Rajni je bil nad 35 let, zvest njegov naračnik. Bil je odločen katoličan in je vedno izpolnjeval verske dolžnosti. Dolga leta je bil župan in cerkveni kličar. Nadvse je ljubil cerkev in skrbno opravljal ter oskrboval cerkvena posestva. Že kot fant je stal v vrsti versko-narodnih borcev in ostal tak tudi kot mož. Včlanjen je bil v vseh katoliških društvih, sodeloval je v organizaciji blivše SLS in v Kmečki zvezi. Vnet zadrugar, član načelstva Posojilnice v Makolah itd. Kako je bil rajni priljubljen, je kazal njegov velik in krasen pogreb. Besede domačega g. župnika ob grobu so ganile vsakogar v srce. Naj počiva v miru — žalujočim naše sožalje!

Sv. Križ pri Rogaski Slatini. 17. februarja smo spremili k večnemu počitku Plemenitaš Simona, p. d. Kurajevca iz Cerovca. Star je bil 64 let. Umrl je zadet od kapi. Bil je zgleden krščanski mož. Naj počiva v miru — žalujočim naše sožalje!

Penikva ob juž. žel. V novem letu imamo že sedem mrličev, rojenca pa še nobenega. Tudi znamenje časa! Dne 16. februarja smo pokopali ugledno »Kmetovo« mamico, vdovo Dobrajc Barbaro, ki je nenadoma ugasnila. Svoj čas je slovela kot ena najboljših ponikovskih gospodinj in kot velika dobrotnica popotnih in revnih ljudi. Zadnji čas, ko je bila na prevzlitku, je dela usmiljenja nadomeščala s ponižno potrpežljivostjo in s pobožno molitvijo. Dosegla je lepo starost 82 let. Naj počiva v miru!

Sv. Miklavž nad Laškim. V soboto 12. februarja smo pokopali Lapornik Franciško iz Lažiš, ki je umrla v 6. letu starosti. Pri njej je bil resničen pregovor, da gospodinja drži tri vogle pri hiši. V svojem življenju je veliko trpela. Bila je dvakrat vdova, iz obeh zakonov je rodila 14 otrok, od katerih jih je osem že umrlo. Leta 1902 je za kužno boleznijo v treh dneh umrlo kar pet otrok. V vojni ji je padel sin. Prelila je v življenju veliko solz, tolažbo pa je zajemala iz žive vere, katero je kazala v pogostem obisku-

tako dobrodošel, kakor da so mu ga naklonila v najbolj pravem trenutku sama — nebesa.

Na hrvaški strani se niti bati ni bilo, da bi jih izsledili in zaprli. Hrvat ne pregleduje po sklepu kupčije denarja natančno. Zadovoljen je, če se le ujema zahtevana vsota in vrag po onem, če je denar iz cesarske zakonite ali kake druge tiskarne.

Jože Potočnik je bil hitro in kar najboljše opremljen s potrebščinami, katere je imel skrite pri Podplatniku in Vindišu. V obratu je držal obe delavnici, da mu ni bilo treba čepeti neprestano na istem kraju ter v isti skriti luknji.

Lepega dne je presenetil tovariša s čisto novimi in tako vestno ter natančno potvorjenimi desetaki, da jih ni ločil od pravih niti Podplatnik, ki je imel stalno precej posla s papirnatim denarjem.

Potvorbe so obuli družabniki v škornje, jih na ta način ogulili, nekoliko prepotili in obrabili, da so zgledale kakor čisto pravi denar, kateri kroži po kmečkih rokah.

Prvi poskusi s potvorbami v prometu

Če se bo »fovš« denar obnesel tudi v praksi, je bilo treba preizkusiti pri prvi priliki, katera se je ponudila prav kmalu.

Hrvaški kumeki so prignali preko dravskega mosta trajbo kakih 60 puranov v Ormož. Od tam so bili namenjeni z biagom v Maribor, Gradec, na Gornje Štajersko in na Koroško, kjer je tedaj tako trgovina vrgla vsaj nekaj dobička.

Hrvate trajberje je opazil Podplatnik. Koj pri prvem pogledu ga je prešinila misel, da bi preizkusil na teh siromašnih parah, če je res zadel Potočnik pravo.

Pogodil se je brez običajnega dolgoveznega barantanja za vso trajbo. Naštel je desetake purjim gonjačem kar iz listnice na roko. Hrvatim so bili v devetih nebesih, ker so prodali purane koj po prestopu meje in jim ni bilo treba raztrgati peterih podplatov do Knittelfelda ali celo Celovca. Plačali so iz veselja obilen likof pri svinjski pečenki in štefanijah vina. Ob slovesu so želeli dobremu bratu Podplatniku vso srečo in še izdaten dobiček pri nadaljni prodaji.

Gladka kupčija s purjo trajbo je bila ponarejevalni družbi jasen dokaz, da so Hrvatim res brati in bo z njimi tudi na živinskih sejmi najlažji posel.

Pijandura Vindiš je bil mnenja, da spada k pečenemu puranu poleg kislega zelja dobra vinska kaplja. Tudi s to bi se lahko založili z denarnimi potvorbami med brati Hrvatim.

(Dalje sledi)

nil in varoval tako zvana Damaskova vrata.

Plug z radiom

V argentinskem poljedelskem ministristvu v Južni Ameriki so razpravljali o načrtu, da bi poljedelske traktorje opremlili z radijskimi sprejemniki. S tem naj bi se odpravila enoličnost, ki je zvezana z mnogimi poljskimi deli. Lažje je sicer sedeti na traktorju, nego stopati po neravnih tleh za plugom, a tudi celodnevno sedenje pri prašnem delu utruja. Zelo važna godba naj bi olajšala to delo. Predlagatelji menijo, da novote ne bodo ljudje samo veselili, temveč da bo tudi povečala veselje do dela in delovni uspeh, kar bo imelo spet ugodne posledice za dvig poljedelske proizvodnje.